

hördes i fjärran ett dån i röksvansens riktning, d.v.s från norr. Personens ifråga uppfattning om fenomenet är, att den troligen vore någon reaktions företeelse.

En annan huvudstadsbo, närmare bestämt en ingenjör, stod kl. 22.17 utanför en restaurant vid korsningen av Gränsholms och Mechelingatorna, då han såg i riktning mot Gränsholmsgatan ett ljusfenomen, som han uppgav vara av 1-2 km längd och av en knuten näves bredd. Det rörde sig från nord-nordost till sydväst. Rökstrimman syntes vara av brinnande ämne, som bildades till en silverskimrande lysande strimma. Enligt hans berättelse skulle explosionsgaserna, som vid explosionen sjönko under ljusbannan, ha fortsatt att brinna och format sig till en rökstrimma. Brinnandet räckte 1-2 minuter, varefter det var till största delen försvunnet. Luften var vid denna tidpunkt mycket stilla. Ingenjören meddelade senare på kvällen till tidningen observationsvinkeln. Höjden beror på var fenomenet stigit över kusten. Enligt hans uppfattning rörde sig ljusen sannolikt på 10-20 km höjd.

I Riihimäki upptäckte en annan person kl. 22.13 på himlen ett ljusfenomen, som han trodde var en raket. Han såg en explosion och trodde, att det var en tillsats, som exploderat. Ljuset efterlämnade en rökstrimma och rörde sig enligt honom från nord-nordväst till syd-sydost. Ca. 5-6 minuter efter "explosionen" hördes i fjärran ett dovt muller, som lät ungefär lika som på sin tid hördes, då Estland bombarderades. Två män, som befunno sig något längre bort på orten, hade även hört mullret.

Är det fråga om ett stjärnfall?

Då vi sent på kvällen samtalade med en meteorolog framkom, att det icke alls är omöjligt, att det hela skulle vara fråga om ett stjärnfall. Meteorens flyghöjd, då den syntes som klarast, är nämligen just ca. 40 km. Ävenså lämnar meteoren efter sig en slingrande rökstrimma, som stundom synes silverskimrande. Om tillförlitliga observatörer insände nödiga meddelanden till Meteorologiska Centralanstalten, kunde man på basen av dessa, i fall de äro tillräckliga, konstatera, om fenomenet var ett stjärnfall eller icke.

Det kan nämnas, att senaste vinter, i februari-mars, upptäcktes i Österbotten stora meteorfall. Även trodde man då på många håll, att det var fråga om en raket, fastän det då var ett tydligt stjärnfall.

Spökraket även över vårt

Observationer på flere orter

Magnesiumartat ljus, som spridde gnistor och ljusbollar.

Ett mystiskt ljusfenomen, som man sammanbinder med den s. k. spökraket över Sverige och Danmark, sågs söndag kväll även över vårt land. I Helsingfors observerades den mystiska raketen kl. 22.17, och i Tammerfors fem minuter tidigare. Uppgifterna om den riktning den mystiska raketen hade äro motstridande. Helsingfors-observatorerna uppges nordost-sydväst, i Salo såg man den röra sig söderut och i Tammerfors och Kallvik österut. Fenomenet torde av allt att döma ha förgått på mycket stor höjd.

En av dem som såg ljusfenomenet över Helsingfors är dr Aarno Snellman. Enligt vad han omtalade för Hufvudstadsbladet i går kväll satt han vid 10-tiden på sin balkong, som vätter mot väster, då han lade märke till ljusfenomenet. Han beskriver ljusfenomenet som ett magnesiumljus, vilket med stor hastighet rörde sig i riktningen nordost-sydväst. Var fenomenet började kunde han inte säga emedan väggen skymde utläkten. Fenomenet varade endast 1-2 sekunder och hade då förflyttat sig cirka 20 grader på himlavalvet. Medan den raketliknande ljuspunkten passerade denna bana spridde den gnistor av betydande dimensioner och t. o. m. ljusbollar. Det såg närmast ut som om en serie explosioner inträffat. Några ljudförnimmelser hade dr Snellman emellertid inte. "Raketen" efterlämnade en moln- eller rökstrimma, som ställvis var dubbel, och denna strimma blev länge svävande i luften. På vilken höjd fenomenet förgick var enligt dr Snellman omöjligt att uppskatta.

Hufvudstadsbladet hade i går kontakt även med ett annat ögonvittne, som sett fenomenet i Kallvik. Han påstod dock bestämt att den mystiska raketen rörde sig österut. Enligt detta ögonvittne rörde sig raketen i 25-27 graders vinkel uppåt, där banan krökte sig, varefter raketen sloknade. Den uppenbarade sig plötsligt mitt på himmeln. I övrigt överensstämmer rapporten med dr Snellmans.

De flesta anse det som sagt vara omöjligt att bedöma på vilken höjd ljusfenomenet förgick. Men då man observerade det så gott som samtidigt både i Helsingfors, Salo och Tammerfors måste det ha rört sig på en höjd av minst 50 kilometer och hastigheten måste därför ha varit oerhörd. Från sakkunnigt håll erser man som sagt att det inte kan vara fråga om en meteorit. Om det alltså är en produkt av ingenjörsteknik måste det vara fråga om någonting synnerligen fantastiskt.

Söndag kväll observerades i Salo ett liknande ljusfenomen som i Helsing-

forstrakten. Ljuset kom med väldig fart mot jorden men vände därpå mot söder och försvann ur synkretsen. Fenomenet lämnade en eldkvast efter sig. Efteråt hördes ett explosionsartat ljud. Två sakkunniga, av vilka den ena gjorde sina iakttagelser i Dickursby och den andra i Helsingfors, kunde vid jämförelse konstatera att de sett fenomenet i s. g. s. samma vinkel, varför man kan anta att det oberoende av den skenbart ringa höjden rörde sig flera tiotal kilometer ovan jorden.

I Tammerfors observerade på söndagskvällen kl. 22.12 ett ljusfenomen, som rörde sig åt öster och lämnade efter sig en röksvans. Fenomenet hade också observerats i Teisko.